

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 445

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
32.	— Hotărâre pentru revocarea domnului Gheorghe Iancu din funcția de Avocat al Poporului	2–3
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
38.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	3
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 478 din 10 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2, art. 160 ^b alin. 3, art. 300 ² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală	4–5
	Decizia nr. 627 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6–7

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

pentru revocarea domnului Gheorghe Iancu din funcția de Avocat al Poporului

Potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) și art. 59 alin. (1) din Constituția României, republicată, instituția Avocatul Poporului are rolul de a apăra drepturile și libertățile persoanelor fizice. Avocatul Poporului își exercită atribuțiile din oficiu sau la cererea persoanelor lezate în drepturile și libertățile lor.

Legea organică a instituției Avocatul Poporului, respectiv Legea nr. 35/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a statuat că această instituție este o autoritate publică autonomă și independentă față orice altă autoritate publică.

Este evident că aceste prevederi care definesc instituția plasează mandatul ei constituțional și întreaga activitate sub spectrul obiectivității, imparțialității și în afara oricărei ingerințe și a oricărei implicări politice, mai ales partizane.

De altfel, jurământul prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 pe care trebuie să îl depună Avocatul Poporului la investirea sa în funcție cuprinde, printre alte îndatoriri, pe aceea de a-și îndeplini cu bună-credință și imparțialitate atribuțiile.

În aceeași parametri trebuie privită și competența instituției Avocatul Poporului de a ridica în fața Curții Constituționale excepția de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele. Această atribuție importantă i-a fost conferită pentru a-și îndeplini menirea sa fundamentală: apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice, și nu pentru a transforma Avocatul Poporului într-o putere care să poate fi utilizată ca armă politică.

Actualul Avocat al Poporului, domnul Gheorghe Iancu, numit în această funcție prin Hotărârea Parlamentului României nr. 16/2011, a demonstrat prin acțiunile sale că utilizează prerogativele sale constituționale și legale în scopuri politice, mai ales pentru a servi interesele acelei forțe politice care l-a promovat în această funcție, respectiv Partidul Democrat Liberal, atacând la Curtea Constituțională acte normative adoptate de actualul Guvern investit după demiterea printr-o moțiune de cenzură a Guvernului Ungureanu.

Astfel, a fost atacat din oficiu la Curtea Constituțională art. V alin. (1) teza I din Ordonanța de urgență nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice. Această reglementare avea un caracter financiar-bugetar, ținând de domeniul finanțelor publice, și nu avea o legătură cu drepturile și libertățile cetățenești. Demersul Avocatului Poporului a avut scopul contracarării unei măsuri de redresare a bugetului de stat luate de Guvernul Ponta, pentru a menține efectele unei măsuri politice discriminatorii și partizane luate de Guvernul Ungureanu.

De asemenea, printr-o altă excepție de neconstituționalitate, ridicată din oficiu, domnul Gheorghe Iancu a atacat la Curtea Constituțională Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2012 prin care s-au luat unele măsuri cu privire la organizarea Institutului Cultural Român, măsuri care nu afectau în vreun fel drepturile și libertățile cetățenești.

Pe de altă parte, Avocatul Poporului s-a pronunțat în mai multe rânduri asupra unor probleme politice fără să fi fost sesizat în cadrul competențelor constituționale, iar uneori s-a adresat autorităților publice solicitându-le măsuri cu privire la modul de soluționare a unor chestiuni administrative concrete.

Menționăm în acest sens sesizările adresate din oficiu Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Sănătății Publice, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală cu privire la aplicarea taxei clawback.

Având în vedere cele de mai sus, din care rezultă că domnul Gheorghe Iancu, Avocatul Poporului, a încălcat repetat Constituția și Legea nr. 35/1997, se impune măsura revocării sale din funcție în temeiul prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 35/1997.

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 67 din Constituție,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Domnul Gheorghe Iancu se revocă din funcția de Avocat al Poporului.

Art. 2. — Până la numirea unui nou Avocat al Poporului, domnul Valer Dorneanu, adjunct al Avocatului Poporului, va îndeplini atribuțiile funcției de Avocat al Poporului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 3 iulie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

EUGEN NICOLICEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 3 iulie 2012.

Nr. 32.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 177/2010, pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, în sensul că la competența Curții Constituționale de a se pronunța asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului s-au adăugat și hotărârile Camerei Deputaților, ale Senatului, precum și ale plenului celor două Camere reunite,

luând în considerare faptul că hotărârile Parlamentului nu sunt adoptate în exercitarea competenței legislative conferite de Constituție, ci se vizează alte activități, precum cele de numiri în funcții sau cele care țin de activitatea curentă a Parlamentului, având în vedere că modificarea adusă în anul 2010 și conferirea competenței Curții Constituționale de a se pronunța asupra hotărârilor Parlamentului este de natură să creeze disfuncționalități în activitatea Parlamentului,

ținând cont de faptul că motivele expuse mai sus că neadoptarea de urgență a unor măsuri de ordin legislativ care să confere cadrul legal necesar desfășurării în bune condiții a instituțiilor fundamentale, în acord cu atribuțiile acestora, reglementate de Constituția României, republicată, constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Titus Corlățean

București, 4 iulie 2012.

Nr. 38.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 478**

din 10 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Stroe în Dosarul nr. 13.309.04/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 722D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 746D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florian Brîndușel Gămulea în Dosarul nr. 24.614/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal partea Ionel Taifas, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 722D/2011 și nr. 746D/2011 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Partea prezentă arată că nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 746D/2011 la Dosarul nr. 722D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorii

acesteia sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de aplicare a textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 13.309.04/303/2010, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Victor Stroe cu ocazia verificării legalității și temeiniciei arestării preventive.

Prin Decizia penală nr. 189/R din 10 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 9.154/3/2011, admitând recursul împotriva Încheierii din 3 februarie 2011 a Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală**, iar prin Încheierea din 14 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 24.614/301/2010, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2 și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Florian Brîndușel Gămulea cu ocazia soluționării Dosarului nr. 24.614/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală, având ca obiect tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea unei infracțiuni flagrante, cauză în care instanța a procedat la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală încalcă dreptul la apărare, întrucât permit menținerea arestului preventiv chiar și „fără să existe o motivare explicită asupra măsurii”. Astfel, arată că, de fiecare dată, la verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, instanța nu le acordă cuvântul, iar apărătorii din oficiu nu le asigură o apărare corespunzătoare. Totodată, autorul excepției Florian Brîndușel Gămulea consideră că dispozițiile art. 68 alin. 2 și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 41 alin. 2 din Codul penal referitoare la unitatea infracțiunii continuate, având în vedere că probele privind flagrantul organizat în trafic „scot în evidență faptul că a fost o acțiune de supraveghere continuată”.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Tribunalul București — Secția I penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală, iar **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2 și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție. Mai arată că, în realitate, autorii excepției pun în discuție modul de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 68 alin. 2: *„De asemenea, este oprit a determina o persoană să săvârșească sau să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.”;*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Stroe în Dosarul nr. 13.309.04/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și de Florian Brîndușel Gămulea în Dosarul nr. 24.614/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

— Art. 160^b alin. 3: *„Când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța dispune, prin încheiere motivată, menținerea arestării preventive.”;*

— Art. 300²: *„În cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este datoare să verifice, în cursul judecății, legalitatea și temeinicia arestării preventive, procedând potrivit art. 160^b.”;*

— Art. 465 alin. 1: *„Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 160^b alin. 3 și art. 300² din Codul de procedură penală. Eventualele greșeli de aplicare a legii, la care fac referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorilor excepției, nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

În ceea ce privește dispozițiile art. 68 alin. 2 și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală, autorul excepției Florian Brîndușel Gămulea invocă contradicția dintre aceste texte de lege și prevederile art. 41 alin. 2 din Codul penal. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 2, art. 160^b alin. 3, art. 300² și art. 465 alin. 1 din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 627

din 12 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nicanor George Ene și Dragoș Marian Ene în Dosarul nr. 35/300/2012 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 687D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.562/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 35/300/2012, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Nicanor George Ene și Dragoș Marian Ene într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 124, art. 126 și art. 127, coroborate cu art. 15, 16, 21, 24, 95, 131 și art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și cu art. 6, 10, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale și cea a Curții

Europene a Drepturilor Omului, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, făcând referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.561/2011, nr. 1.562/2011, nr. 1.558/2011, nr. 493/2009 și nr. 1.668/2009, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 18 alin. (1) și (3): „(1) *Determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru se face de către instanța de judecată sau, după caz, de Ministerul Justiției.*(...)”

(3) *Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”;

— Art. 20 alin. (3): „*Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 referitor la instanțele judecătorești și art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor, coroborate cu prevederile constituționale ale art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 95 referitor la suspendarea din funcție a președintelui, art. 131 referitor la rolul ministerului public și

art. 146 lit. d) referitor la atribuțiile Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6, 10, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 18 și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea statuând că prevederile legale menționate sunt conforme Legii fundamentale. În acest sens, cu titlu exemplificativ, este: Decizia nr. 1.668 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 23 februarie 2010, Decizia nr. 640 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 1.234 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că art. 18 din Legea nr. 146/1997 reglementează competența și procedura în materia taxelor judiciare de timbru, potrivit abilitării conferite legiuitorului prin dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985, paragraful 57), Curtea a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

În aceste condiții, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (3) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nicanor George Ene și Dragoș Marian Ene în Dosarul nr. 35/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

legiuitor. Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

De asemenea, la finalul procesului judiciar, sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, îi revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de instanțele judecătorești.

În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.562 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2012, făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat că, în ceea ce privește posibilitatea acordată instanțelor judecătorești de a aprecia, în fiecare caz, capacitatea persoanei de a plăti taxele judiciare datorate și de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări de la plata acestor taxe, intră în marja de apreciere lăsată de lege autorităților naționale competente în această materie (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea pronunțată în *Cauza V.M. împotriva Bulgariei*, 2006, paragraful 49).

Astfel, în deplin acord cu normele fundamentale, prevederile legale criticate respectă garanțiile care condiționează accesul efectiv la justiție, permițând păstrarea unui just echilibru între interesele individuale și cele care privesc administrarea justiției.

Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

